

Forsvarsminister sagde paa en Forespørgsel fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (L. Rasmussen), at han haabede, at Strejken vilde udvikle sig fredeligt. Jeg tror, at det Ønske, man maa udtale herfra i Dag, inden Folketinget gaar hjem til Paaskeferie, er, at denne Strejke ikke kommer til Udbrud, derigennem at de bebudede Lockouter bliver aflyst, og saaledes at en virkelig fredelig, varig Overenskomst kan være tilvejebragt, inden Strejken begynder. Forholdet er imidlertid saadan, at jeg skulde tro, at alle vil mene, at dette store Spørgsmaal i Øjeblikket ikke egner sig til Diskussion her i Tinget, og at vi derfor ubetinget bør nøjes med at udtrykke Haabet om, at denne Sag løses i Fred, og at Regeringen overfor Forholdenes Udvikling vil kende sit Ansvar. Men under disse Forhold vil det være urigtigt at føre andre politiske Spørgsmaal frem, og da der jo snart vil komme en Lejlighed for os til at foretage en samlet Opgørelse af dette Regeringsaar, siden den nye Regering kom til, nemlig ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovsforslaget, skal jeg for mit Vedkommende udsætte alle de almindelige politiske Betragtninger, som dette Regeringsaar maatte kunne give Anledning til, til en saadan senere Lejlighed.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan ganske være enig med den sidste ærede Taler (Rode) i, at det vil være rigtigt at undgaa at komme ind paa Arbejdsstridighederne og den økonomiske Krise, og jeg deler fuldkommen det Haab, han udtalte, om, at vi snart maa kunne se en Ende paa den nuværende Arbejdskonflikt, at den truende Strejke ikke vil træde i Kraft, og at Lockouterne maa blive aflyst, med andre Ord, at der maa findes et brugeligt Forligsgrundlag. Jeg anser det for noget, der følger af sig selv, men skal dog nævne det, at naturligvis vil Regeringen gøre alt, hvad der staar i dens Magt, for at bane Vej for Overenskomster og Forlig.

Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg i øvrigt vil gøre. Det ærede Medlem Hr. Pitzner opfordrede til den størst mulige Sparsommelighed og udtalte, at efter hans Mening burde Bestræbelserne rettes paa at undgaa en saa stor Skattebyrde som den, dette Finanslovsforslag gaar ud fra. Jeg kan ganske dele den Betragtning. Det maa være Opgaven at søge ikke alene at komme bort fra de ekstraordinære Udgifter, som Krigssituationen og dens Eftervirkninger har paalagt os, men ogsaa at komme ind paa en saa stærkt gennemført

Økonomi som muligt paa de forskellige Omraader, og der vil det da navnlig være af afgørende Betydning at gaa videre i det Spor, som allerede dette Finanslovsforslag peger paa for Postvæsenets Vedkommende og med Hensyn til de øvrige Etater, saaledes at vi opnaar Balance paa disse Etaters Budgetter. Det er en af de første og vigtigste Opgaver. Men ogsaa for Statshusholdningen i øvrigt staar et stort Arbejde tilbage at gøre for større Indskrænkning af Udgifterne; deraf vil jo saa afhænge, i hvor høj Grad man kan indskrænke Skatterne. Men jeg giver det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at man bør stræbe hen til, at det kan ske, for den Skattebyrde, det danske Samfund lider under for Øjeblikket, er ganske sikkert større, end at den kan bæres, saafremt man ikke vil gøre alvorlig Fortrød for Samfundets Sundhed og for vor Erhvervsdygtighed.

Det ærede Medlem Hr. Rode klagede over den usikre Budgettering. Ja, al Budgettering er selvfølgelig usikker, navnlig i Tider, hvor man endnu i saa høj Grad arbejder med midlertidige Love. Der er jo en Række Udgifter, som vi med Sikkerhed kan sige vil komme paa Tillægsbevillingsloven, fordi de er hjemlede ved midlertidige Love eller ved Love, som antagelig bliver vedtaget i denne Samling. Og derudover er der jo altid Udgifter, som uundgaaelig kommer paa Tillægsbevillingsloven, og som det har været umuligt at forudse. Imidlertid tror jeg, jeg kan sige saa meget, at det Finansaar, vi snart gaar ind i, for saa vidt tegner væsentligt bedre end dets Forgængere, som vi gaar over med et betydelig større Overskud paa Finansloven, end vi havde i de tidligere Aar. I Fjor var der et Overskud paa Finansloven, saaledes som den forlod dette høje Ting, paa ca. 95 Mill. Kr.; i Aar er der jo et Overskud paa 144½ Million. Det maa siges at være et Finanslovsoverskud, som giver en rigelig Margin for Tillægsbevillingsloven, selv om der kommer en hel Del Udgifter, som maa opføres paa denne og ikke kan opføres paa Finansloven, fordi de er baserede paa Love, der endnu ikke er vedtagne, eller paa midlertidige Love.

Men der er tilmed et Forhold, som for første Gang indtræder, nemlig dette, at Udsigten jo er til, saaledes som det ogsaa gentagne Gange er blevet antydnet under den forudgaaende Forhandling, at adskillige af de Priser, der ligger til Grund for Budgetteringerne, baade med Hensyn til Nybygninger og Reparationer, med Hensyn til Brændsel og Belysning, med Hensyn til vore store